

Odkrito izjavljamo, da nas veseli to priznavanje nraavnih zakonov pri pisatelju, ki hoče imeti umetnost vsestransko neodvisno. Seveda je v svoji oceni nedosleden, pa iz tega bi se lahko sam uveril, da njegovo načelo o vsestranski neodvisnosti ni pravo. Kakor življenje, tako je tudi umetnost podrejena večnim in vesoljnim nraavnim zakonom. Kdor pa prestopa one meje, katere določujejo nraavni zakoni za umetnost, tisti ne more biti nikdar vzoren in dober umetnik.

(Dalje.)

Dr. Fr. L.

Gosp. L. v V. n. L. „Dobim-li odgovor za svoje prvence“? vprašate. Odgovarjamo Vam radi, a bodete-li z odgovorom zadovoljni, ne vemo. Vaši dve drobni pesmici sta taki, da ne moremo reči: Škoda truda, ki ste ga imeli ž njima, a tiskati ju vedar ne moremo. Prva „Tam“ in druga „Pomlad“ kažeta, da bolehate, in Vaša bolezen je „svetobolje“. Zato sta tudi prisiljeni; čutili smo, da ste siloma delali te verze:

Tu ne morem več trpeti,
tu je žalost in bridkost;
tu ne morem več živeti,
tam je večna veselost.

Hm! Takih-le „pesmij“ nam zložite lahko na cente, a nas bi ne ganila nobena. V drugi kitici je dvakrat nepotreben apostrof. Tudi brez slovničnih pogreškov nista pesmi, v katerih pogrešamo jasnosti in resničnosti. Vse Vam je kakor v sanjah. Zato Vam za sedaj ne moremo izreči nikake pohvale, temveč Vas prosimo, da bi pevali tako, kakor v resnici čutite, in da bi svoje misli povedali v lepi in pravilni obliki.

Gosp. X. Y. v L. Poslali ste nam nedavno pet pesmic, dokaj dobrih po obliki, ki se gladko beró in kažejo, da niste posili-pesnik. Par dnij zatem pa ste nam poslali prepoved, da naj jih ne omenimo na platnicah, češ da bi naša kritika na platnicah Vas le osme-

šila. Zakaj neki? Vendar smo pokorni Vaši volji in ne bomo kritikovali posamnih pesmic, pač pa Vam ponudimo par splošnih opazk. Škoda bi bilo Vaše zmožnosti in Vašega pesniškega navdušenja, ko bi kar odložili pero ter opustili pevanje. — Večkrat smo že rekli, da naj lirični pesnik opeva istinita čustva v lepi obliki. Ko pa iščete primernih besed in izrazov, ne smete zaradi oblike — rekli bi — potopiti v njih ali pokvariti svojih čustev. Ako pesnik kopiči besede, bravec niti ne vé, kaj pravzaprav pesnik hoče povedati. V Vaših pesmih opazamo, da ste jako gostobesedni. Besede rabite bolj za to, da zakrijete svojo misel, kakor da jo poveste. Na par krajih ne moremo uganiti, kaj hočete reči, kaj ste čutili. Saj vendar ne pevate sami zase, temveč tudi za druge: torej je Vaš namen, da Vas ti umevajo. Ne dajte se zavesti v zmote onih novejših pesnikov, ki iščejo posebne slave v tem, da pevajo neumevno, temno, čudno in čudaško. Verjemite, da takih pesnikov pametni čitatelji ne občudujejo, temveč jih zaničujejo. — Tudi to-le opombo nam dovolite: Kakor prejšnji gospod pesnik, tako tudi vi preveč — sanjate. Skoro vse, kar gledate in opazujete, vse je tako — sanjavo. Prosimo Vas in vse mlade pesnike: Ali je mladostno življenje res le prazna sanja? Ali Vas ne vzbuja mladost k delu, k veselju, k sreči? Ali bi ne bilo bolje in koristneje, da bi se navduševali ob prirodni lepoti, kakor da sanjarite? Ni zdravo to, ni pravo. Zakaj bi ne opazovali bistro in trezno življenja, zakaj bi ne opazovali in vzgajali samega sebe in se trudili za lepe in moške kreposti, ki bodo kdaj podlaga Vaši sreči, časni in večni? Ne, življenje ni sanja, ampak čista istina, katero je treba bolj študirati kakor najtežavnejšo slovnico. Čim bolj se bode vglobili v življenje, tem več vsebine bodo imele Vaše pesmi.

Veselilo nas bo, če dobimo kmalu kaj izpod Vašega peresa ne samo za kritiko, ampak tudi za list. (Dalje.) M. B.

Vintgar. Slika iz gorenjske Švice. Spisal Ivan Godec. Ponatisk iz „Dom in svet“-a. Založil Jakob Žumer v Gorjah. Ljubljana, 1899. 16°. Str. 36. — Na stroške ga. Jak. Žumra smo priredili ponatisk spisa o „Vintgarju“ v mali obliki in s posebno lično naslovno stranjo. Knjižica je okrašena z desetimi slikami in jednim zemljevidom, ki pojasnjujejo tekst, in je zares prikupljiva, tako da se prav lahko meri z enakimi knjigami v drugih jezikih. Čisti dobiček je namenjen za vzdrževanje umetne poti skozi Vintgar. Knjižica se dobiva pri založniku, a prav bi bilo, da bi prišla tudi v knjigotrštvo.

Apostolski dušni pastir, ali: „Dušni pastir, kakšen naj bo in kako naj deluje. 8°. Str. 348. — Urednik tega lista je izdal pomladi s pomočjo nekaterih prijateljev in na stroške sedanjega gospoda ljubljanskega škofa lepo dr. W. Cramerja knjigo o življenju in delovanju duhovnega pastirja v slovenskem jeziku z omenjenim naslovom. Nekateri duhovniki ljubljanske škofije so jo dobili zastonj, v knjigotrštvo se dobi za 60 kr., med tem ko stane nemška knjiga 1 gld. 80 kr. (Dokaz, da se Nemci bogatijo s svojimi knjigami, a Slovenci kažemo ž njimi svojo velikodušnost in požrtvovalnost. In vendar nas Nemci imenujejo „narod nižje vrste“!)